

Elliniki Gnomi

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΝΩΜΗ • ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

ΕΛΛΑΔΑ-ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ- ΝΕΕΣ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: Γεωργία Κωστακοπούλου - Ευθύμης Χατζηϊωάννου

Καθοριστική η συμβολή της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης Ελληνισμού

Συνάντηση της ηγεσίας της Γενικής Γραμματείας Αποδήμου Ελληνισμού με το Διοικητικό Συμβούλιο της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης Ελληνισμού

Η πολιτική που ακολουθεί ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας κ. Νίκος Κοτζιάς και η Ελληνική Κυβέρνηση στην ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, μέσω των συνεργασιών των εθνικών διασπορών της Ελλάδας, της Κύπρου, της Αιγύπτου και του Ισραήλ, βρέθηκαν στο επίκεντρο της συνάντησης της ηγεσίας της Γενικής Γραμματείας Αποδήμου Ελληνισμού με το Διοικητικό Συμβούλιο της Παγκόσμιας Διακοινοβουλευτικής Ένωσης Ελληνισμού.

Η συνάντηση έλαβε χώρα στην έδρα της ΓΓΑΕ την Παρασκευή 24 Φεβρουαρίου και συμμετείχαν οι: Λεωνίδας Ραπτάκης από τις ΗΠΑ, Γεράσιμος Σκληβούνος και Πάνα Μέρτσαντ από τον Καναδά, Φίλιππος Κίτσος από την Ελβετία και ο Γενικός Γραμματέας του Δ.Σ. Γιάννης Πανταζόπουλος από την Αυστραλία, καθώς και η κ. Μαρία Δασκαλάκη από τη Διεύθυνση Διεθνών Υποθέσεων της Βουλής των Ελλήνων.

Οι ομογενείς βουλευτές ενημέρωσαν τον Επικεφαλής της ΓΓΑΕ κ. Μιχάλη Κόκκινο καθώς και τον Αν. Γενικό κ. Δημήτριο Πλευράκη για την δράση τους αναφορικά με τα θέματα που απασχολούν την ομογένεια, αλλά και για τον αντίκτυπο των εθνικών μας θεμάτων στις χώρες, όπου δημοκρατικά εκλέγονται είτε στα τοπικά, είτε στα εθνικά κοινοβούλια.

Η αντιπροσωπεία της Πα.Δ.Ε.Ε. ενημερώθηκε από την ηγεσία της ΓΓΑΕ για την προσπάθεια, η οποία καταβάλλεται σε συνεργασία με τον Υφυπουργό Εξωτερικών αρμόδιο για τον Αποδήμο Ελληνισμό κ. Τέρενς Κουίκ, αποσκοπώντας στον συντονισμό συνεργειών της εθνικής διασποράς της Ελλάδας με τις εθνικές

διασπορές της Κύπρου και της Αιγύπτου καθώς και της Ελληνικής διασποράς με εκείνες του Ισραήλ και της Αιγύπτου.

Συζητήθηκαν οι προοπτικές των υπό διαμόρφωση αξόνων Ελλάδας – Κύπρου – Ισραήλ καθώς και Ελλάδας – Κύπρου – Αιγύπτου, ως θεμελιωδών παραγόντων για την διαμόρφωση των τριγωνικών σχέσεων συνεργασίας, οι οποίες επιδιώκονται στο πλαίσιο της πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής, που ακολουθεί ο Υπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας κ.

Νίκος Κοτζιάς, με τελικό στόχο να καταστεί η ευρύτερη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου πόλος σταθερότητας, ειρήνης και ανάπτυξης.

Η Πα.Δ.Ε.Ε. ενημερώθηκε για τις δράσεις, τις οποίες προγραμματίζει η Γενική Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού στην Αίγυπτο, στο Ισραήλ, αλλά και στον Καναδά, στην κατεύθυνση της οικοδόμησης συνθηκών αμοιβαίας και επωφελούς συνεργασίας προς όφελος των συμφερόντων της πατρίδας μας, αλλά και των χωρών με τις οποίες εμβαθύνουμε βήμα-

βήμα τις σχέσεις μας. Η συμβολή της Πα.Δ.Ε.Ε. στην επιτυχία των προγραμματιζόμενων δράσεων, ως συνδεδετικού κρίκου με την ομογένεια αλλά και με τις κυβερνήσεις των χωρών όπου τα μέλη της εκλέγονται, θα είναι καθοριστική, όπως πάντοτε μέχρι σήμερα έχει υπάρξει.

Νίκος Νομικός
Προϊστάμενος Τμήματος Ενημέρωσης
Γενικής Γραμματείας Αποδήμου Ελληνισμού

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

«Η διαιρετική τομή Μνημόνιο-Αντιμνημόνιο θόλωσε την κρίση μας»

Μιλάει ο κ. Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου

«Το 2017 θα είναι μια κρίσιμη χρονιά για την Ευρώπη. Οι εκλογικές αναμετρήσεις στη Γαλλία και τη Γερμανία έχουν καθοριστική σημασία για την πορεία της ΕΕ, που αντιμετωπίζει πολύπλευρες κρίσεις - οικονομική, νομισματική, τραπεζική, προσφυγική. Οι επιμέρους αυτές ευρωπαϊκές κρίσεις απορρέουν από την υποβόσκουσα κρίση ταυτότητας και πολιτικής ακυβερνησίας». Αυτά αναφέρει, ο κ. Ξενοφών Κοντιάδης, Καθηγητής Παντείου Πανεπιστημίου, Πρόεδρος του Κέντρου Ευρωπαϊκού Συνταγματικού Δικαίου - Ιδρύματος Θεμιστοκλή και Δημήτρη Τσάτσου.

- Πού οδηγείται πλέον η ελληνική κοινωνία;

Η υπερφορολόγηση στράγγιξε την αγορά και σε συνάρτηση με τη ραγδαία αποδόμηση των θεσμικών κοινωνικής προστασίας έχει φέρει την ελληνική κοινωνία, ιδίως τα μεσαία και χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα, στα όρια της απελπισίας. Χιλιάδες ελεύθεροι επαγγελματίες κλείνουν τα βιβλία τους. Όσοι δεν το πράττουν, μηχανεύονται νέες μεθόδους απόκρυψης εισοδήματος. Σε συνάρτηση με τις νέες εισφορές, που επέβαλε ο νόμος Κατρούγκαλου, η επιβάρυνση στο εισόδημά τους συνιστά κατ' ουσίαν δήμευση. Οι θέσεις εργασίας που δημιουργούνται είναι στην πλειονότητά τους ευέλικτης απασχόλησης, με καθαρές αποδοχές περί τα 300 ευρώ, αν και πολλές υποκρύπτουν πλήρη απασχόληση και απλήρωτες υπερωρίες. Στα νοσοκομεία οι απλήρωτες υπερωρίες είναι χιλιάδες για κάθε νοσηλεύτη. Ό,τι λειτουργεί ακόμη στους δημόσιους τομείς υγείας και ασφάλειας οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στο φιλότιμο των εργαζομένων, που με ανεπαρκή αναλίσματα υλικά ποσιίζουν να περισώσουν όσα θεωρούνται στις ανεπτυγμένες χώρες αυτονόητα.

- Τελικό εκτιμάτε πως φταίνε μόνο πάντα κάποιοι άλλοι, ή κάποτε θα πρέπει και εμείς να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, ως πολίτες;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν ανέτοιμη να αντιμετωπίσει μια τέτοια μορφή κρίση. Τα μέτρα και οι όροι στήριξης της Ελλάδας έπρεπε να σχεδιαστούν υπό συνθήκες ακραίας πίεσης και με σοβαρές αντιδράσεις από ορισμένους εταίρους. Το αρχικό σχέδιο ήταν ημιτελές και με αρνητικές παράπλευρες επιπτώσεις. Από την άλλη πλευρά, οι πολιτικές δυνάμεις στην Ελλάδα αποδείχθηκαν ανώριμες να συνεργαστούν μεταξύ τους, προκειμένου να μη δυναμιτίζει η εκάστοτε αντιπολίτευση το κυβερνητικό έργο, αλλά ιδίως ανήμπορες να επεξεργαστούν ένα εναλλακτικό, συνεκτικό σχέδιο εξόδου από την κρίση, έστω ως διαπραγματευτικό εργαλείο έναντι των θεσμών. Αποκορύφωμα της καταστροφής ήταν, κατά γενική ομολογία, η πεντάμηννη

διαπραγμάτευση Βαρουφάκη και η αυτοκτονική απόφαση προκήρυξης δημοψηφίσματος ακριβώς τη στιγμή που έληγε το προηγούμενο πρόγραμμα στήριξης. Ασφαλώς για την ανάδειξη των πολιτικών αυτών δυνάμεων, την επικράτηση του λαϊκιστικού λόγου και την αναπαραγωγή πελαταικών δικτύων ένα μερίδιο ευθύνης φέρουν και οι πολίτες.

- Τι πρέπει κατά τη γνώμη σας να αλλάξει στη δομή του κράτους;

Η διαιρετική τομή Μνημόνιο-Αντιμνημόνιο θόλωσε την κρίση μας για τα αίτια της χρεοκοπίας. Κατά τη γνώμη μου φταίνε πρωτίστως οι πολιτικοί θεσμοί, υπό την έννοια ότι το θεσμικό τοπίο διαμορφώνει ή επηρεάζει άμεσα τον σχηματισμό πολιτικών και κοινωνικών σχέσεων. Ούτε η πολιτική τάξη θα ανανεωθεί και θα αναβαθμιστεί, ούτε η πολιτική κοινότητα μπορεί να αρχίσει σιγά σιγά να μεταβάλλεται, αν δεν υπάρχουν ουσιαστικές αλλαγές στους θεσμούς. Απαιτείται λοιπόν μια προσπάθεια θεσμικής και πολιτικής αυτογνωσίας. Ριζοσπαστισμός δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτογνωσία και αυτοκριτική. Αυτό που επιδιώκει να εμφανίζεται τα τελευταία χρόνια ως ριζοσπαστικό είναι ψευδεπίγραφο, επειδή στρέφεται προς τα πίσω, προς την παλινόρθωση του πολιτικού καθεστώτος που οδήγησε στη χρεοκοπία, άρα είναι κατ' εσχολήν συντηρητικό και αυτοαναφορικό.

- Οι λεγόμενες μεταρρυθμίσεις ποιους τομείς θα πρέπει κυρίως να αφορούν;

Υστερα από σχεδόν επτά χρόνια Μνημονίων, ελάχιστα άλλαξαν προς το καλύτερο στη λειτουργία του κράτους. Οι πελαταικές πρακτικές, τα φαινόμενα άνομων συναλλαγών και διαφθοράς, η κακονομία και η κακοδιοίκηση, οι οργανωτικές αβελτηρίες, τα περιττά διοικητικά βάρη που δυσχεραίνουν την επιχειρηματικότητα, η κακή εξυπηρέτηση του πολίτη όχι μόνο δεν αντιμετωπίστηκαν, αλλά ενίοτε η κρίση προκάλεσε όξυνση των παθογενειών. Το κράτος δεν βελτιώθηκε τα τελευταία χρόνια, αλλά συνέχισε να λειτουργεί ως μηχανισμός αναδιανομής προνομίων και προσόδων εις βάρος των πιο αδύναμων κοινωνικών στρωμάτων, πλήττοντας άμεσα και τα μεσαία στρώματα. Κοινωνικοί πόροι που αρχικά προορίζονταν για τη μεταρρύθμιση του κράτους διοχετεύθηκαν στην κάλυψη αναγκών σε ελλειμματικές προνοιακές υπηρεσίες, γεγονός που δεν συνιστά συγκροτημένη άσκηση κοινωνικής πολιτικής, αλλά προσωρινή συγκράτηση κοινωνικών εκρήξεων. Είναι επίσης σημαντικό να επισημανθεί ότι η υπερφορολόγηση, η ανεργία, η αδήλωση εργασίας και οι χαμηλές απο-

δοχές επιφέρουν συντριπτικά πλήγματα στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Η καταβολή συντάξεων οριακά χρηματοδοτείται μέχρι το ερχόμενο καλοκαίρι. Παρ' όλα αυτά, η κυβέρνηση συνεχίζει να ισχυρίζεται ότι σύντομα θα υπάρξει αύξηση των συντάξεων, χάρη στους δήθεν επερχόμενους υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης. Όμως σε ποια χώρα με τέτοιο καθεστώς υπερφορολόγησης, υπερισφοροδότησης, αρρύθμιστων στην πράξη εργασιακών σχέσεων, φυγής των ικανότερων στελεχών στο εξωτερικό, απαξιωμένου τραπεζικού συστήματος, βραδυκίνητης απονομής δικαιουσύνων και ιδεοληπτικής πολιτικής εξουσίας θα εισέφεραν επενδυτικά κεφάλαια, ως αναγκαία προϋπόθεση της οικονομικής ανάπτυξης;

- Πώς βλέπετε την επόμενη μέρα στην Ευρώπη;

Το 2017 θα είναι μια κρίσιμη χρονιά για την Ευρώπη. Οι εκλογικές αναμετρήσεις στη Γαλλία και τη Γερμανία έχουν καθοριστική σημασία για την πορεία της ΕΕ, που αντιμετωπίζει πολύπλευρες κρίσεις - οικονομική, νομισματική, τραπεζική, προσφυγική.

Οι επιμέρους αυτές ευρωπαϊκές κρίσεις απορρέουν από την υποβόσκουσα κρίση ταυτότητας και πολιτικής ακυβερνησίας. Έτσι, οι ποικίλες εσωτερικές αντιφάσεις και εντάσεις στο ευρωπαϊκό οικοδόμημα δεν έχουν επιτρέψει τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των αναγκαίων παρεμβάσεων για την αντιμετώπιση των κρίσεων, με άμεσο αντίκτυπο και στην ελληνική κρίση.

- Θα αντέξει τους κλυδωνισμούς σε συνάρτηση με την εκλογή Τραμπ στις ΗΠΑ;

Αν συνυπολογιστεί ότι μέσα στη χρονιά θα αποκρυσταλλωθούν οι όροι εξόδου της Βρετανίας από την ΕΕ, αναδεικνύεται πόσες ανατροπές μπορεί να φέρει η νέα χρονιά. Για την Ελλάδα, αλλά και για την υπόλοιπη Ευρώπη, απρόβλεπτες διαστάσεις ενδέχεται να λάβουν οι προσφυγικές ροές. Ο πρόεδρος Ερντογάν επιχειρεί να ενισχύσει τις εξουσίες του μέσω συνταγματικών αναθεωρήσεων και να ολοκληρώσει τη στροφή της Τουρκίας προς ένα ιδιότυπο ισλαμικό και αυταρχικό καθεστώς, εκβιάζοντας την Ευρώπη με την απειλευθέρωση των προσφυγικών και μεταναστευτικών ροών προς τη Δύση. Αποτέλεσμα των υπαρξιακών προβλημάτων της ΕΕ, αλλά και παράγοντας της ανεπαρκούς διαχείρισής τους είναι η άνοδος ακραίων λαϊκιστικών κομματικών μορφωμάτων, που απειλούν να οδηγήσουν στην αποδόμηση της ΕΕ και στην αναβίωση μεσοπολεμικού χαρακτήρα συγκρούσεων.

Την συστηματική διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας προτείνουν ξένοι πανεπιστημιακοί καθηγητές, σαν θεραπεία σε δυσλεκτικά παιδιά!

Επιμέλεια: Ευθύμιος Χατζηγιάννου

Την συστηματική διδασκαλία της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας προτείνουν ξένοι πανεπιστημιακοί καθηγητές, σαν θεραπεία σε δυσλεκτικά παιδιά. Σύμφωνα με την θεωρία του Καθηγητού της Φιλολογίας, Eric Havelock, η οποία στηρίζεται στον Πλάτωνα, το αρχαίο Ελληνικό αλφάβητο προκάλεσε πακτωλό αφρημένων εννοιών στον Αρχαίο Ελληνικό κόσμο, λόγω της ενεργοποίησης του εγκεφάλου των χρηστών του. Στον συνεδριακό τόμο των τετρακοσίων σελίδων του 1988, με τίτλο «Alphabet and the Brain», των εκδόσεων Springer, παρουσιάζονται τα συμπεράσματα πλήθους κορυφαίων επιστημόνων, φιλολόγων, γλωσσολόγων και άλλων ειδικοτήτων, -πλην Ελλήνων των αντιστοιχών ειδικοτήτων-, που έρχονται να επιβεβαιώσουν την θεωρία του Καθηγητού Eric Havelock.

Επιμελητές της έκδοσης ήταν ο Καθηγητής της Ιατρικής, Charles Lumsden του Πανεπιστημίου του Τορόντο και ο Διευθυντής του Κέντρου Θεωρίας της Επικοινωνίας "Marshall McLuhan", Derrick De Kerckhove. Οι μετρήσιμοι δείκτες της Λεκτικής Νοημοσύνης και της Αφαιρετικής Σκέψης με αποδεκτές τεχνικές, επιταχύνθηκαν σε ομάδα 25 μη δυσλεξικών

παιδιών, που διδάχθηκαν Αρχαία Ελληνικά. Τα επιστημονικά αποτελέσματα, τα οποία υποστηρίζουν την θεωρία του Havelock, είναι τα εξής:

1. Η περιοχή Broca, που βρίσκεται στην αριστερή πλευρά του ανθρώπινου εγκεφάλου, ενεργοποιήθηκε λίγο περισσότερο, λόγω του ελληνικού αλφαβήτου, διότι χρησιμοποιήθηκαν επιτυχώς φωνήεντα σε γραφή για πρώτη φορά.

2. Ο ανθρώπινος εγκέφαλος επαναπρογραμματίστηκε ριζικά.

3. Η πιο πάνω αναφερθείσα συγκλονιστική μεταβολή στην λειτουργία του εγκεφάλου προκάλεσε μία ουσιαστική αλλαγή στην ψυχολογία των χρηστών του αλφαβήτου, από την οποία προέκυψε η ανάγκη επικοινωνίας των πολιτών δια της λειτουργίας του θεάτρου.

Ανάλογα είναι και τα συμπεράσματα από τις δημοσιευμένες έρευνες της επιστημονικής ομάδας του Ελληνικού επιστημονικού ερευνητή, Ιωάννη Τσέγκου, που παρουσιάζονται στο βιβλίο «Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΤΩΝ ΤΟΝΩΝ». Μάλιστα, σε αυτές, όπως και σε νεώτερες έρευνες των ετών 1999-2010, απεδείχθη, ότι οι μετρήσιμοι δείκτες της Λεκτικής Νοημοσύνης και της Αφαιρετικής Σκέψης με αποδεκτές τεχνικές, επιταχύνθηκαν σε ομάδα 25 μη δυσλεξικών παιδιών, που διδάχθηκαν Αρχαία Ελληνικά.

Αυστραλή Πανεπιστημιακή ερευνητρια κατέστησε έναν αγγλομαθή

δυσλεξικό, σε μη δυσλεξικό, με τα Αρχαία Ελληνικά! Η διδασκαλία στα παιδιά αυτά, καθώς και οι μετρήσεις των δεικτών άρχισαν από την ηλικία των 8 ετών και συνεχίστηκαν μέχρι και τα 12 χρόνια τους.

Οι ίδιοι δείκτες επιβραδύνθηκαν στην ισόριθμη ομάδα μη-δυσλεξικών παιδιών, τα οποία δεν διδάχθηκαν εβδομαδιαίως και εξωσχολικώς επί διώρου την Αρχαία Ελληνική Γλώσσα.

As σημειωθεί, ότι οι δύο ομάδες διδάχθηκαν τα ίδια προγραμματισμένα μαθήματα στο κανονικό ωράριο η δε στατιστική ανάλυση των αποτελεσμάτων έγινε με γενικούς αποδεκτό πρότυπο. Ωστόσο, η Αυστραλή Πανεπιστημιακή ερευνητρια, Kate Chanock, έκανε ένα βήμα παράλληλο ως προς τον Ιωάννη Τσέγκο, διότι στο έργο της «Help for a dyslexic learner from an unlikely source:

The study of Ancient Greek, Literacy 2006» περιγράφει, πως κατέστησε έναν αγγλομαθή δυσλεξικό, σε μη δυσλεξικό, με τα Αρχαία Ελληνικά! Εν τούτοις, τα μεν παιδιά της Αγγλίας του Δημοτικού στην περιοχή της Οξφόρδης, με επιστημονική πρόταση, επιπροσθέτως των μαθημάτων τους θα μαθαίνουν και Αρχαία Ελληνικά, τα δε αντίστοιχης ηλικίας Ελληνόπουλα, μόνον με πολιτική απόφαση, δεν θα διδάσκονται την Αρχαία γλώσσα μας, ενώ θα έπρεπε, αλλά Αγγλικά!!

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Η «άλλη» Ελλάδα που διαπρέπει σήμερα εκτός των ελληνικών συνόρων

Περισσότεροι από 5.000.000 Έλληνες ζουν διεσπαρμένοι σε ολόκληρο τον κόσμο!

-Μόνον στις ΗΠΑ ζουν περισσότεροι από 3.000.000 ομογενείς μας, ενώ τουλάχιστον 1.000.000 συμπατριώτες μας είναι εγκατεστημένοι στις διάφορες χώρες της Ευρώπης!

-Πως διαμορφώνεται το τρίτο μεγάλο μεταναστευτικό κύμα των Ελλήνων στα χρόνια της κρίσης

Επιμέλεια: Ευθύμιος Χατζηγιάννου

Είναι γνωστό, ότι εκτός των ελληνικών συνόρων υπάρχει μία ακόμη Ελλάδα, καθώς εκατομμύρια ομογενών μας βρίσκονται διεσπαρμένα σε ολόκληρο τον κόσμο, αποτελώντας την πολυπληθή ελληνική ομογένεια του εξωτερικού.

Μπορεί το τρίτο μεγάλο κύμα μετανάστευσης, που γνωρίζουμε τώρα η πατρίδα μας, να μην έχει την δυναμική, που είχαν τα δύο προηγούμενα, από τα οποία το πρώτο σημειώθηκε στις αρχές του περασμένου αιώνα και το δεύτερο μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, όμως και το σημερινό κύμα μετανάστευσης ενισχύει σημαντικά την δεύτερη αυτή Ελλάδα, που διαπρέπει εκτός των συνόρων του ελληνικού κράτους.

Με βάση τις τελευταίες εκτιμήσεις της Γενικής Γραμματείας Απόδημου Ελληνισμού, περισσότεροι από 5.000.000 πολίτες ελληνικής καταγωγής ζουν σήμερα εκτός των ελληνικών συνόρων, διεσπαρμένοι σε 140 χώρες της Υφήλιου. Μεγαλύτερη συγκέντρωση πληθυσμού ελληνικής καταγωγής παρατηρείται στις ΗΠΑ, όπου ζουν περίπου 3.000.000 ελληνικής καταγωγής πολίτες, ενώ δεύτερη κατά σειρά έρχεται η Ευρώπη, στις χώρες της οποίας, συμπεριλαμβανομένων και των χωρών της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, ζουν τουλάχιστον 1.000.000 Έλληνες.

Στην τρίτη θέση βρίσκεται η Αυστραλία, όπου ζουν 650.000 με 700.000 Έλληνες, και ακολουθούν ο Καναδάς, στον οποίο υπάρχουν περί τους 350.000 Έλληνες, οι χώρες της Ασίας και Αφρικής, όπου ο αριθμός των Ελλήνων ομογενών υπολογίζεται περί τις 100.000 και η Κεντρική και Νότια Αμερική, στις χώρες της οποίας ζουν περί τους 60.000 Έλληνες. Στην Ευρώπη, η μεγαλύτερη ελληνική κοινότητα βρίσκεται στην Γερμανία, που υπολογίζεται να αριθμεί συνολικά μεταξύ των 400.000 και 450.000 ατόμων. Μετά την Γερμανία βρίσκεται η Μ. Βρετανία, όπου οι ελληνικής καταγωγής πολίτες υπολογίζονται σε 400.000, μαζί, όμως, και με την εκεί πολυπληθή κυπριακή κοινότητα, ενώ από τις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες ισχυρή παρουσία Ελλήνων υπάρχει στην Ρωσία, ο αριθμός των οποίων υπολογίζεται σε 100.000, και στην Ουκρανία, όπου ο αριθμός των ομογενών μας ξεπερνά τις 90.000.

Μετά το 2008 και την εμφάνιση της μεγάλης κρίσης και της οικονομικής ύφεσης στην Ελλάδα, υπήρξε ένα νέο κύμα μετανάστευσης από Έλληνες στο εξωτερικό. Η Γενική Γραμματεία Απόδημου Ελληνισμού έχει συγκεντρώσει, όπου ήταν δυνατόν, στοιχεία για την τάση, όπως αυτή καταγράφεται έως σήμερα. Η καταγραφή αυτή δεν είναι εύκολη,

καθώς (για φορολογικούς κυρίως λόγους) οι περισσότεροι Έλληνες, που μεταναστεύουν, δεν έρχονται σε επαφή με τις κατά τόπους ελληνικές Προξενικές Αρχές. Παρακάτω παραθέτουμε ενδεικτικά ορισμένα στοιχεία ή εκτιμήσεις από τις μεγαλύτερες χώρες-προορισμούς Ελλήνων μεταναστών, καθώς και στοιχεία σχετικά με την πορεία για το 2016, όπου αυτά είναι διαθέσιμα.

ΗΠΑ: Σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της Πρεσβείας μας στην Ουάσινγκτον, δεν υπάρχουν στις Προξενικές μας Αρχές διαθέσιμα στοιχεία για τον αριθμό των Ελλήνων, που μετανάστευσαν στις ΗΠΑ από το 2010 έως σήμερα.

Σύμφωνα, όμως, με το Department of Homeland Security των ΗΠΑ, όπου ανευρέθησαν σχετικά στοιχεία, στο διάστημα 2010 έως 2014 έχουν χορηγηθεί σε Έλληνες υπηκόους 6.340 άδειες παραμονής με καθεστώς μόνιμου κατοίκου.

Εδώ θα πρέπει να αναφερθεί, ότι η μετανάστευση στην συγκεκριμένη πενταετία κινείται σε χαμηλότερα επίπεδα, σε σχέση με την περασμένη δεκαετία, καθώς το 2000-2009 άδεια παραμονής στις ΗΠΑ έλαβαν 16.841 Έλληνες υπήκοοι.

Γερμανία: Σύμφωνα με τα στοιχεία της Γερμανικής Στατιστικής Υπηρεσίας DESTATIS ο αριθμός των Ελλήνων, που μετανάστευσαν στην Γερμανία κατά τα έτη 2010-2015 έχει ως εξής: Το 2010 μετανάστευσαν στην Γερμανία 12.256 Έλληνες, το 2011, 23.043, το 2012, 32.660, το 2013, 32.088, το 2014, 28.752 και το 2015 μετανάστευσαν 28.256 Έλληνες και των δύο φύλων. Αξίζει να αναφερθεί, ότι από τους αριθμούς αυτούς οι γυναίκες αποτελούν περίπου το ένα τρίτο. Σημειώνεται, ακόμη, ότι τα στοιχεία του 2015 είναι προσωρινά, ενώ στους αριθμούς αυτούς δεν συμπεριλαμβάνονται όσοι συμπατριώτες μας μετοίκησαν στην Γερμανία, χωρίς να δηλωθούν στις γερμανικές Αρχές.

Ηνωμένο Βασίλειο: Σύμφωνα με τα στοιχεία του βρετανικού Υπουργείου Εργασίας & Συντάξεων, ο αριθμός των Ελλήνων, που έχουν αποκτήσει Αριθμό Κοινωνικής Ασφάλισης (National Insurance Number, NIN) έχει αυξηθεί σημαντικά κατά τα τελευταία έτη.

Ο Αριθμός Κοινωνικής Ασφάλισης είναι απαραίτητος για την είσοδο στην αγορά εργασίας του Ηνωμένου Βασιλείου και αποτελεί τον ασφαλέστερο δείκτη για τον αριθμό των Ελλήνων, που μεταβαίνουν στο Ηνωμένο Βασίλειο για απασχόληση.

Η συντριπτική πλειοψηφία των εγγεγραμμένων (περίπου 90% του συνόλου) ανήκει στην ευρύτερη ηλικιακή ομάδα 18-44 ετών, ενώ σημαντική ποσοστιαία άνοδο παρουσιάζει και η ηλικιακή ομάδα 45-59 ετών. Κατά φύλο, οι εγγεγραμμένοι το 2015 κατανομούνται κατά περίπου 45% σε γυναίκες και 55% άνδρες.

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το 2008 έλαβαν το NIN στο Ηνωμένο Βασίλειο 2.931 Έλληνες, το 2009 απέκτησαν NIN 2.751 Έλληνες, το 2010,

3.260, το 2011, 5.598, το 2012, 7.417, το 2013, 9.891, το 2014, 9.790, το 2015, 12.022, ενώ το πρώτο τρίμηνο του 2016 ο αριθμός των Ελλήνων, που έλαβαν NIN έφθασε τις 3.881.

Ολλανδία: Σύμφωνα με το Προξενικό μας Γραφείο στην Χάγη, δεν υπάρχουν επίσημα καταγεγραμμένα στατιστικά στοιχεία. Ωστόσο, τα τελευταία έτη έχει παρατηρηθεί αυξημένη προσέλευση Ελλήνων στο Προξενικό Γραφείο.

Από στατιστικά στοιχεία της Ομοσπονδίας Ελληνικών Κοινοτήτων Ολλανδίας, προκύπτει αύξηση του μεταναστευτικού ρεύματος, καθώς από 16.000 Έλληνες, που ήταν πριν το 2010, ο αριθμός αυτός ανέρχεται σήμερα σε 24.000, χωρίς να συμπεριλαμβάνονται οι περίπου 2.500 Έλληνες φοιτητές, που σπουδάζουν σε ολλανδικά ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Αυστρία: Σύμφωνα με στοιχεία της αυστριακής Στατιστικής Υπηρεσίας, μεταξύ 2010-2015 εγκαταστάθηκαν στην Αυστρία συνολικά 6.165 Έλληνες, ενώ παλιννόστησαν 3.235.

Δανία: Ο συνολικός αριθμός των Ελλήνων, που διαμένουν στην χώρα αυτή, την πρώτη ημέρα του 2016, όπως καταγράφεται από την δανική Στατιστική Υπηρεσία, ήταν 2.360 άτομα, ενώ την αντίστοιχη ημέρα του 2010 ήταν μόλις 941. Παρατηρείται, δηλαδή, μεγάλη αύξηση του αριθμού των Ελλήνων, ιδιαίτερος αυτών της ηλικιακής ομάδας 25-29 ετών.

Βέλγιο: Δεν υπάρχουν ακριβή στοιχεία, ωστόσο, σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ελληνικών Κοινοτήτων και της Ελληνορθόδοξης Μητρόπολης Βελγίου, ο αριθμός των Ελλήνων, που εγκαταστάθηκαν στο Βέλγιο από το 2010 μέχρι σήμερα, υπολογίζεται στις 5.000.

Φινλανδία: Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία των φινλανδικών Αρχών, από το 2010 έως το 2015 έχουν μετοικήσει στη Φινλανδία 430 Έλληνες και συγκεκριμένα 250 άνδρες και 180 γυναίκες. Στην Φινλανδία κατοικούν συνολικά 1.239 Έλληνες.

Λουξεμβούργο: Σύμφωνα με την Υπηρεσία Μετανάστευσης του Υπουργείου Εξωτερικών του Λουξεμβούργου, ο αριθμός των Ελλήνων πολιτών στο Λουξεμβούργο το 2014 ήταν 2.108, ενώ το 2015 ήταν 2.572.

Ελβετία: Οι Έλληνες, που εγκαταστάθηκαν τα τελευταία χρόνια στην περιοχή δικαιοδοσίας του Γενικού Προξενείου Γενεύς (Καντόνια Γενεύς, Βω (Vaud) και Βαλαί (Valais)), υπολογίζονται σε περίπου 5.000. Στην πλειονότητά τους είναι υψηλής μορφώσεως και εργάζονται σε νοσοκομεία, πολυεθνικές εταιρείες, πανεπιστημιακά ιδρύματα, ερευνητικά κέντρα, τραπεζικούς οργανισμούς και άλλες ιδιωτικές εταιρείες.

Νορβηγία: Σύμφωνα με τα στοιχεία της Στατιστικής Υπηρεσίας της Νορβηγίας, ο αριθμός των Ελλήνων, που μετανάστευσαν στην Νορβηγία κατά τα έτη 2010-2016 έχει ως εξής: Το 2010 μετανάστευσαν στην Νορβηγία 702 Έλληνες (520 άνδρες και

182 γυναίκες), το 2011, 790 (568 άνδρες και 222 γυναίκες), το 2012, 987 (702 άνδρες και 285 γυναίκες), το 2013, 1312 (890 άνδρες και 422 γυναίκες), το 2014, 1.711, (1.112 άνδρες και 599 γυναίκες), το 2015, 2.060 (1293 άνδρες και 767 γυναίκες και το 2016 μετανάστευσαν στην χώρα αυτή 2.339 Έλληνες (1436 άνδρες και 903 γυναίκες).

Καναδάς: Σύμφωνα με σχετικό έγγραφο της Πρεσβείας μας στην Οτάβα και με στατιστικά στοιχεία του Καναδικού Υπουργείου Μετανάστευσης, Προσφύγων και Ιθαγένειας, στο διάστημα 2010 έως το πρώτο τρίμηνο του 2016, έχουν χορηγηθεί σε Έλληνες υπηκόους 1.616 άδειες παραμονής με καθεστώς μόνιμου κατοίκου. Επίσης, στο διάστημα 2010 έως 2014 έχουν χορηγηθεί 687 προσωρινές άδειες εργασίας σε Έλληνες υπηκόους.

Όπως προκύπτει από τα στοιχεία, ο αριθμός των Ελλήνων, που έχουν μετανάστευσει στον Καναδά, δεν είναι ιδιαίτερα μεγάλος, όμως είναι σαφής η αυξητική τάση κατά τα τελευταία χρόνια.

Εκτιμάται, πάντως, ότι ο αριθμός των Ελλήνων, που έχουν εγκατασταθεί στον Καναδά, είναι μεγαλύτερος, καθ' όσον είναι πιθανόν να υπάρχουν Έλληνες, που εργάζονται στον Καναδά, είτε παρανόμως, είτε με διπλή υπηκοότητα, οπότε λογίζονται ως Καναδοί πολίτες.

Αυστρολία: Σύμφωνα με στοιχεία των διπλωματικών μας Αρχών στην Αυστραλία (2015), αφίξεις νέων Ελλήνων παρατηρήθηκαν μετά το 2010, με ροή περί τους 9.000 κατ' έτος.

Οι περισσότεροι, όμως, εξ αυτών δεν καταγράφονται ως νέες αφίξεις, επειδή πρόκειται για Ομογενείς με διπλή υπηκοότητα, που είχαν παλιννοστήσει και επιστρέφουν τώρα πίσω στην Αυστραλία, λόγω της κρίσης στην Ελλάδα. Συνεχίζεται, επίσης, η άφιξη νέων με σπουδαστική-φοιτητική βίζα, που τους επιτρέπει και μερική απασχόληση. Η εφαρμογή, από τον Σεπτέμβριο του 2016, της διμερούς Συμφωνίας Ελλάδος-Αυστραλίας για την κινητικότητα των Νέων (Work and Holiday Visas), θα βοηθήσει πολλούς νέους, αποφεύγοντας έτσι την σπουδαστική βίζα, που έχει δίδακτρα.

Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα: Μετά το 2010 παρατηρήθηκε και στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα μια αυξητική τάση έλευσης Ελλήνων.

Από 1.500 ομογενείς το 2010, ανήλθαν στους 1.850 το 2011, σε 2.600 το 2012 και σε 3.352 το 2013. Οι Έλληνες εκεί δραστηριοποιούνται κυρίως στον κατασκευαστικό τομέα, στο εμπόριο, στα ναυτιλιακά και στον τουρισμό.

Κατάρ: Από τους 450 ομογενείς μας, που ζούσαν στην χώρα αυτή το 2008, έφθασαν το 2014 στους 1.000, ενώ ο αριθμός τους συνεχίζει να έχει αυξητική τάση. Οι περισσότεροι συμπατριώτες μας στο Κατάρ απασχολούνται στον τομέα των κατασκευών.

Κούβα: Σύμφωνα με την κρατική Στατιστική Υπηρεσία της Κούβας, στο διάστημα 2010-2015 έχουν μετανάστευσει στην Κούβα 29 Έλληνες πολίτες.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

«Ο λαϊκισμός και η αναξιοκρατία είναι τα δηλητήρια της σύγχρονης Ελλάδας»

Μιλάει ο Καθηγητής Αρχαίας Ιστορίας στο Ινστιτούτο Προηγμένων Σπουδών στο Princeton και Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, κ. Άγγελος Χανιώτης

“Σημαντικό μέρος του εκλογικού σώματος επιθυμεί να λάβει ως αντάλλαγμα για την ψήφο του κάτι που βρίσκεται σε αντίθεση με κάθε λογική και αξία: επιθυμεί θέσεις χωρίς αξιοκρατικά κριτήρια, προαγωγές χωρίς έντιμες αξιολογήσεις και όμοσες λύσεις σε προβλήματα χωρίς να απομακρύνονται πρώτα οι αιτίες που τα προκαλούν”.

Αυτό δηλώνει - ο Καθηγητής Αρχαίας Ιστορίας στο Ινστιτούτο Προηγμένων Σπουδών στο Princeton και Αντεπιστέλλον Μέλος της Ακαδημίας Αθηνών, κ. Άγγελος Χανιώτης

Συνέντευξη στη Γεωργία Κωστακοπούλου

“Η οικονομική κρίση, αλλά και οι πολιτικές της παραφυάδες, είναι μόνο το ορατό προϊόν μιας πολύ βαθύτερης κρίσης που σχετίζεται με κοινωνικές δομές, νοστροπίες, παιδεία και πολιτισμό”. Αυτό είχατε δηλώσει σε μια παλαιότερη συνέντευξη. Μπορείτε να γίνετε πιο αναλυτικός;

«Η τελευταία εξαετία προσπαθειών για έξοδο από την κρίση και θυσιών του των οικονομικά ασθενέστερων και της λεγόμενης μεσαίας τάξης δεν έφερε τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Αντίθετα, άλλες χώρες που αντιμετώπισαν ανάλογα προβλήματα, όπως η Ιρλανδία και η Κύπρος, κατόρθωσαν μέσα σε λίγα χρόνια να ανακάμψουν και να περάσουν στην ανάπτυξη. Τι είναι αυτό που στην Κύπρο και την Ιρλανδία επέτρεψε σε σκληρά δημοσιονομικά μέτρα να λειτουργήσουν, ενώ στην Ελλάδα είτε δεν έφεραν αποτελέσματα είτε έφεραν αποτελέσματα αντίθετα από τα επιδιωκόμενα; Υπάρχουν αρκετές διαφορές ανάμεσα στην Κύπρο, την Ιρλανδία και την Ελλάδα – π.χ. σε έκταση, πληθυσμό και οικονομικά μεγέθη, αλλά και σε πολιτική σταθερότητα και συναινέσεις κατά την περίοδο της κρίσης. Ούτε η Ιρλανδία ούτε η Κύπρος έβλεπαν επί 6 χρόνια τον εκάστοτε αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, από τον Σαμαρά ως τον Τσίπρα, να μάχονται λυσσαλέα κάποια μέτρα, για να εφαρμόσουν πολύ σκληρότερα μόλις έρχονταν στην εξουσία. Ούτε η Κύπρος ούτε η Ιρλανδία είχαν έναν δημόσιο τομέα με τις διαστάσεις και την αναποτελεσματικότητα του ελληνικού δεν ταλανίζονταν από πελατειακές σχέσεις και έλλειψη αξιοκρατίας με την έκταση που αυτά τα φαινόμενα είχαν και έχουν στην Ελλάδα και δεν καθυστέρησαν στην εφαρμογή μέτρων. Αυτό δείχνει σαφώς ότι οι αιτίες της ελληνικής κρίσης δεν είναι οικονομικές αλλά πολιτικές, κοινωνικές και ηθικές είναι κυρίως η αναξιοκρατία σε διάφορες εκφάνσεις της και ο λαϊκισμός. Οι επιπτώσεις τους κυμαίνονται από τον τρόπο που γίνονται διορισμοί ως τον τρόπο με τον οποίο καταρτίζονται σχολικά προγράμματα ή ρυθμίζονται μετατάξεις. Ο λαϊκισμός και η αναξιοκρατία είναι τα δηλητήρια της σύγχρονης Ελλάδας. Όσο δεν αντιμετωπίζονται και όσο δεν γίνονται μεταρρυθμίσεις δομών, τα όποια δημοσιονομικά μέτρα θα είναι ατελέσφορα. Και το χειρότερο: λαϊκισμός και αναξιοκρατία οδηγούν δημοσιονομικές και καινοτόμες δυνάμεις στο εξωτερικό”.

-Το ελληνικό πολιτικό σύστημα ήταν, είναι και θα συνεχίσει να είναι ένα σύστημα συναλλαγής, δούναι και λαβείν; Μήπως αυτή η εξέλιξη μας οδηγεί στην καταστροφή;

“Αυτό δεν αποτελεί ιδιαιτερότητα του ελληνικού πολιτικού συστήματος. Δούναι και λαβείν υπάρχει σε κάθε πολιτικό σύστημα. Στις κοινοβουλευτικές δημοκρατίες τα πολιτικά κόμματα δίνουν υποσχέσεις μέσω των προγραμμάτων τους και λαμβάνουν υποστήριξη με τη μορφή της λαϊκής ψήφου. Η συναλλαγή αυτή καθεαυτή δεν είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι αθε-

μιτη, άλληλογη, άνομη και ανέντιμη συναλλαγή, η συναλλαγή που στηρίζεται στην εξαπότηση, η συναλλαγή που αδιαφορεί για τις συνέπειες. Το πρόβλημα είναι ότι στο ελληνικό πολιτικό σύστημα όσα πολιτικά κόμματα διεκδικούν την εξουσία δίνουν ανεπιτηκρινές δεσμεύσεις, απατηλές ελπίδες και αναληθή στοιχεία – αυτό είναι βασικά στοιχεία του λαϊκισμού που καλλιέργησε το ΠΑΣΟΚ από τη δεκαετία του 1980 και που αναδείχθηκε σε κυρίαρχο στοιχείο της ελληνικής πολιτικής ζωής μέχρι σήμερα. Και αντίστοιχα, από την άλλη πλευρά, σημαντικό μέρος του εκλογικού σώματος επιθυμεί να λάβει ως αντάλλαγμα για την ψήφο του κάτι που βρίσκεται σε αντίθεση με κάθε λογική και αξία: επιθυμεί θέσεις χωρίς αξιοκρατικά κριτήρια, προαγωγές χωρίς έντιμες αξιολογήσεις και όμοσες λύσεις σε προβλήματα χωρίς να απομακρύνονται πρώτα οι αιτίες που τα προκαλούν”.

-Νέα μέτρα, νέες σκληρές μέρες για το μεγαλύτερο κομμάτι του ελληνικού πληθυσμού... Έχει τέλος αυτό το μαρτύριο; Τι πρέπει να γίνει;

“Όλες οι κυβερνήσεις ήταν αρχικά διστακτικές στη λήψη μέτρων και, όταν συμφώνησαν τελικά, με τραγικές καθυστερήσεις, σε κάποια μέτρα, δεν τα εφάρμοσαν συστηματικά. Φτάσαμε στο φαινόμενο υπουργός να καλεί στη Βουλή τους βουλευτές να ψηφίσουν ένα νομοσχέδιο δίνοντας τον λόγο της τιμής του ότι δεν θα το εφαρμόσει όσο είναι υπουργός. Τέτοια επίπεδα γειοδότησης και λαϊκισμού είναι δύσκολο να ξεπεραστούν. Οι καθυστερήσεις και κυρίως η μη λήψη μέτρων για δομικές κι όχι φορολογικές αλλαγές είχαν και έχουν ως αποτέλεσμα όσο προχωρά ο χρόνος να χρειάζονται δυσκολότερες αποφάσεις. Πάλι ο λαϊκισμός είναι η βασική ρίζα του προβλήματος.

Πώς θα ξεπεράσουμε αυτό το αδιέξοδο και θα βγούμε από τον φαύλο κύκλο. Ήδη από το 2008, πριν εκδηλωθεί η κρίση, είχα επισημάνει με άρθρο μου στην «Καθημερινή» την ανάγκη μιας κυβέρνησης εξωκοινοβουλευτικών προσωπικοτήτων, στηριζόμενης σε ευρεία κοινοβουλευτική πλειοψηφία για τη λήψη μεταρρυθμιστικών μέτρων. Δεν έχω ψευδαισθήσεις. Με τα υπάρχοντα πολιτικά κόμματα αυτό δεν πρόκειται να γίνει.

Και εδώ ερχόμαστε σε ένα δεύτερο πρόβλημα: ενώ πολλοί συγκρίνουν την περίοδο της κρίσης με μια νέα μεταπολίτευση όπως εκείνη του 1974, αυτή η «μεταπολίτευση» δεν συνοδεύθηκε από δημιουργία νέων πολιτικών κομμάτων και την εισαγωγή πραγματικά νέου αίματος στην πολιτική (με την εξαίρεση των εκπροσώπων ακραίων θέσεων). Όσο τα πολιτικά κόμματα ανακυκλώνουν τα τοξικά κατάλοιπα του ΠΑΣΟΚ, της ΝΔ και της κομμουνιστικής ορθοδοξίας, οι δημοσκοπήσεις θα συνεχίσουν να αναδεικνύουν ως δημοφιλέστερο πολιτικό τον «καθένα» και οι πολίτες θα συνεχίζουν να γυρίζουν τα νύτα τους στο κόμμα που ψήφισαν χωρίς να στρέφονται με πραγματική πεποίθηση σε κάποιο άλλο.

Πίστευα και σήμερα το πιστεύω περισσότερο παρά ποτέ ότι μεγάλο μέρος από τη λύση των προβλημάτων περνά μέσα από τους Έλληνες τις διασποράς, όχι τόσο άτομα της γενιάς μου (έφυγα οριστικά το 1986) αλλά κυρίως όσους τα τελευταία χρόνια αναζητήσαν δυνατότητες για τη δημιουργικότητά τους και τις καινοτόμες ιδέες τους στο εξωτερικό σχεδόν μισό εκατομμύριο έφυγαν μόνο στα τελευταία πέντε-έξι χρόνια. Πέρα από την υλική προσφορά των Ελλήνων του εξωτερικού – σκεφτείτε πόσο χειρότερη θα ήταν η κατάσταση σε πολλές οικογένειες, αν δεν υπήρχε η οικονομική βοήθεια που προσφέρουν οι μετανάστες σε συγγενείς και που δεν καταγράφεται πουθενά – πολύ

σημαντικότερη είναι εκείνη που μπορούν να προσφέρουν με την πολιτική συμμετοχή που το ελληνικό πολιτικό κατεστημένο πεισματικά τους αρνείται. Πιστεύω ακράδαντα στην ανάγκη της εκπροσώπησης στο ελληνικό κοινοβούλιο των Ελλήνων της διασποράς, που διατηρούν ελληνικό διαβατήριο, με το ένα δέκατο των εδρών της βουλής. Οι Έλληνες της διασποράς είναι ανεξάρτητοι από πελατειακές σχέσεις ή, τι πέτυχαν μακριά από την πατρίδα τους το πέτυχαν στηριζόμενοι στη δουλειά και την αξία τους στην Ελλάδα δεν έχουν άλλο συμφέρον από το συμφέρον της πατρίδας τους. Το επίπεδο των συζητήσεων στο κοινοβούλιο – που καλύτερα να μην το χαρακτηρίσω – θα αποκτούσε μια άλλη ποιότητα με τη συμμετοχή τους. Η κοινοβουλευτική εκπροσώπηση πολιτών της διασποράς είναι καθιερωμένη πρακτική σε πολλές χώρες. Στην Ελλάδα ούτε καν η ψήφος στα προξενεία ή δι’ αλληλογραφίας δεν έχει γίνει δεκτή.

-Τι είναι σε αυτό που σας πληγώνει όταν βρίσκεστε στην Ελλάδα ή και πιθανόν με τους Έλληνες του εξωτερικού;

“Όπως συνάγεται και από τα παραπάνω, αυτό που με πληγώνει είναι η απόσταση ανάμεσα στον θετικό ρόλο που μπορούν οι Έλληνες του εξωτερικού να παίξουν και στα εμπόδια που αντιμετωπίζουν στην Ελλάδα. Σας θυμίζω μόνο τις απαξιωτικές εκφράσεις τέως υπουργού παιδείας για Έλληνες του εξωτερικού που συμμετείχαν σε συμβούλια των ΑΕΙ. Όσο θα συνεχίζεται η κρίση και θα μεγαλώνει το χάσμα ανάμεσα στο βιωτικό επίπεδο των Ελλαδιτών και των Ελλήνων της διασποράς θα μεγαλώνει και ένας ιδιότυπος διχασμός ανάμεσα σε Ελλαδίτες και Κοσμοέλληνες, ανάλογος με εκείνον ανάμεσα στους «Παλαιοελλαδίτες» και τους «Τουρκόσπορους» στις αρχές του 20ού αιώνα. Χαμένη από τέτοιους διχασμούς ήταν πάντοτε η πατρίδα μας. Η στενότερη σύνδεση με τους Έλληνες της διασποράς επιβάλλεται και από την κάθε άλλο παρά αισιόδοξη εικόνα που διαμορφώνεται στην Ευρώπη και γενικότερα τον κόσμο”.

-Εκτιμάτε πως περισσότερο από έμπνευση, οι Έλληνες χρειάζονται σήμερα και διδάγματα;

“Ως ιστορικός δεν μπορώ παρά να τονίσω τη σημασία των διδαγμάτων από το παρελθόν. Τα λόγια ενός κατά τα άλλα άγνωστου ιστορικού του 1ου π.Χ. αιώνα, του Φιλίππου από το Πέργαμο – σώζεται μόνο ο πρόλογος της ιστορίας του – είναι επίκαιρα. Εξηγεί γιατί έγραψε την ιστορία του με τα παρακάτω λόγια: «Για να μάθουν οι άνθρωποι και από μένα πόσα κακά δημιουργούν η δημαγωγία και η κερδοσκοπία, οι εμφύλιες συγκρούσεις και η αθέτηση συμφωνιών, ώστε παρατηρώντας τις συμφορές άλλων να κατευθύνουν σωστά τη δική τους ζωή”.